

Életünk létrája

Igen...

Ha van egy mozdulatlan pillanat és elmélyülünk benne,
sokszor nem a hön áhított megnyugvás kínál helytel..

Gondolatainkat próbálja rendezgetni.

Mappákat nyitogat..sokat..melyekből kiszabadulnak a le nem zárt
érzések s bizonyos tetteket felülírnak a fel nem tett kérdések.

Az életre vezető létrának az elmúlt évek építették a fokait.

Minden fokon ugyanannyit időztünk, de mégis..!

Van, amelyik erős akaratból, színes tervek megvalósításából készült,
de van amelyik oly gyenge, oly hiányos...

Bizonytalan tettekre épült.

És van, amibe olyan anyag került, amit már soha nem lehet kivenni belőle.

Melyre , ha visszalépnénk, azonnal összedőlne.

Ezekre gondolunk oly gyakran,mert tudjuk,

az elmúlt éveink történése megváltozhatatlan.

Életünk létráján csak gondolatban mászhatunk vissza,

néha fokról fokra, néha nagyot zuhanva...

Ezen elmélyült gondolataink a mit tennék másképp?-
című mappát nyitogatja!

A most fényében átértékelünk dolgokat.

Még azokat is, melyeket akkor az - így van ez jól - szavakkal lepecsételtünk.

Voltak olyan tettek, amik a rágondoláskor még most is fájnak.

Azokat megpróbáljuk a létra fokainak legmélyére gyömöszölni...

Ám minden szakaszban vannak kedves édességek.

Na, azok ízét szeretjük újra érezni!

Felidézzük, mint egy filmet,ami lélek simogató balzsammá alakul.

Csak nézed s közben érzed az akkor boldogságát...

Jól van ez így...s mielőtt kizökkennénk a pillanat éveiből,

érezd, hogy ott állsz a létra legfelső fokán, belső mosollyal szívedben.

Nézz vissza még egyszer!

De úgy, hogy meg ne inogjon...

És engeddd, hogy a létrád fényesen ragyogjon!